

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan virkamiestuomioistuimen 9.10.2013 antaman tuomion, jolla hänen kanteensa hylätään
- hyväksymään ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset, koska asia on valittajan mukaan ratkaisukelpoinen
- velvoittamaan menettelyn toisen osapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii valituksessaan virkamiestuomioistuimen sen tuomion kumoamista, jolla virkamiestuomioistuin hylkäsi hänen kanteensa, jossa hän vaati yhtäältä hänestä vuodelta 2010 laaditun arviointikertomuksen kumoamista ja toisaalta vahingonkorvausta.

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kahteen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, jonka virkamiestuomioistuin teki katsoessaan, että arvioijan ja valittajan välisen keskustelun puuttuminen vuoden 2010 arviointikierrokselta merkitsi muun kuin olennaisen menettelymääräyksen rikkomista (valituksenalaisen tuomion 38 kohta ja sitä seuraavat kohdat). Valittaja väittää, että
 - yhtäältä virkamiestuomioistuin jätti noudattamatta oikeuskäytäntöä
 - toisaalta kun virkamiestuomioistuin nojautui valituksenalaisen tuomion perusteluissa asiayhteyteen, jossa arviointikertomus laadittiin eikä vain kysymykseen siitä, saattoiko virallisen keskustelun järjestämisestä aiheutua vaikutuksia menettelyyn, se ylitti tuomioistuinvaltansa rajat ja loukkasi näin ollen hallinnolle kuuluvaa harkintavaltaa.
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, jonka virkamiestuomioistuin teki katsoessaan, ettei se, ettei vuoden 2010 ensimmäiselle puoliskolle vahvistettu tavoitteita, merkinnyt olennaisen menettelymääräyksen rikkomista, joka olisi omiaan asettamaan kyseenalaiseksi kyseisen arviointikertomuksen pätevyuden (valituksenalaisen tuomion 50 kohta ja sitä seuraavat kohdat). Valittaja väittää, että
 - yhtäältä virkamiestuomioistuin laiminlöi arvioinnista annettuja suuntaviivoja siltä osin kuin niissä asetetaan velvollisuus vahvistaa uusia tavoitteita siinä tapauksessa, että toimihenkilön tehtävät muuttuvat viitejakson aikana
 - toisaalta valittajalle hänen uusien tehtäviensä yhteydessä määrättyjen tehtävien kuvaus, jossa viitataan asiakirjoihin, jotka koskevat operatiivisen toimiston perustamista ja toimintaa, ei millään tavoin merkitse, että valittajalle oli vahvistettu tavoitteita, jotka liittyivät näihin tehtäviin

Valitus, jonka Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuin on tehnyt 16.12.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-69/11, BF v. tilintarkastustuomioistuin, 17.10.2013 antamasta tuomiosta

(Asia T-663/13 P)

(2014/C 52/75)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuin (asiamiehet: T. Kennedy ja J. Vermer)

Muu osapuoli: BF (Luxembourg, Luxemburg)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan virkamiestuomioistuimen asiassa F-69/11 antaman tuomion
- hyväksymään tilintarkastustuomioistuimen ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset eli hylkäämään kanteen perusteettomana
- velvoittamaan BF:n korvaamaan tässä oikeusasteessa ja virkamiestuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa neljään valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen, sillä virkamiestuomioistuin on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti osastopäälliköiden ja johtajien valintamenettelyistä 17.6.2010 tehdyn päätöksen nro 45–2010 6 artiklaa.
- 2) Toinen valitusperuste perustuu siihen, että virkamiestuomioistuin on ottanut selvityksen huomioon virheellisellä tavalla, kun se on katsonut, että esivalintalautakunnan hakijoille antamat arvosanat muodostivat tiedon, jonka on sisällyttävä esivalintalautakunnan kertomukseen, joka toimitetaan nimittävälle viranomaiselle.
- 3) Kolmas valitusperuste perustuu tosiseikkojen huomioon ottamiseen virheellisellä tavalla, sillä virkamiestuomioistuin ei ole noudattanut velvollisuuttaan tutkia tosiseikat, joihin se nojautui perustellakseen virheellistä menettelyä koskevan toteamuksensa.

4) Neljäs valitusperuste perustuu puutteellisiin perusteluihin ja oikeudelliseen virheeseen, joilla vahingoitetaan oikeuskäytännön yhtenäisyyttä, sillä virkamiestuomioistuin on todennut, että päätöksen nro 45/2010 6 artiklan 1 kohdassa edellytettyjen perustelujen puuttumiseen perustuva virheellisyys esivalintalautakunnan kertomuksen osalta johtaa riidanalaisien päätösten kumoamiseen ensimmäisessä oikeusasteessa.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 17.12.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-97/12, Thomé v. komissio, 7.10.2013 antamasta tuomiosta

(Asia T-669/13 P)

(2014/C 52/76)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja G. Gattinara)

Muu osapuoli: Florence Thomé (Bryssel, Belgia)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan virkamiestuomioistuimen asiassa F-97/12, Thomé vastaan komissio, 7.10.2013 antaman tuomion

— hylkäämään Florence Thomén asiassa F-97/12 nostaman kanteen, koska se ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä tai joka tapauksessa, koska se on perusteeton

— päättämään oikeudenkäyntikuluista myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa viiteen valitusperusteeseen.

1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu virkamiehelle vastaisen toimen käsitteen rikkomiseen. Komissio väittää yhtäältä, että toimenpidettä, jonka nimittävä viranomainen on jo kumonnut valituksen yhteydessä, ei voida kumota oikeudenkäynnin yhteydessä, ja toisaalta, että päätöstä, jossa asianomaisen henkilön väite hyväksytään, ei voida luokitella asianomaiselle vastaiseksi päätökseksi (valituksenalaisen tuomion 28–37 kohta).

2) Toinen valitusperuste, joka perustuu yhtäältä oikeudelliseen virheeseen nimittävän viranomaisen ja virkamiestuomioistuimen valintalautakuntien päätöksiin kohdistaman valvontavallan laajuuden määrittelyssä sekä virkamiestuomioistuimen tuomioistuinvalvonnan laajuuden määrittelyssä, ja toisaalta oikeudenkäynnin kohteen vääristämiseen ja kontradiktorisen periaatteen loukkaamiseen (valituksenalaisen tuomion 50–52 kohta). Komissio väittää, että virkamiestuomioistuin sovelsi päätöksiin, jotka oli saatettu sen käsiteltäväksi eli nimittävän viranomaisen päätöksiin, epäasianmukaista tuomioistuinvalvonnan arviointiperustetta, ja ylitti näin ollen tuomioistuinvalvontansa rajat.

3) Kolmas valitusperuste, joka perustuu niiden oikeussääntöjen rikkomiseen, jotka koskevat yliopistotutkinnon olemassaolon arviointia kilpailuilmoitukseen nähden (valituksenalaisen tuomion 56–58 kohta). Komissio väittää, että virkamiestuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että tutkintotodistuksen ammatillinen arvo vastaa sen akateemista arvoa ja katsoessaan, että nimittävän viranomaisen on otettava huomioon sellainen epävirallinen tutkintotodistus kuten yksityisen oppilaitoksen myöntämä todistus, jonka akateemista arvoa ei ole millään tavoin tunnustettu.

4) Neljäs valitusperuste, joka perustuu perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin siltä osin kuin virkamiestuomioistuin ei väitetyt selittänyt, miten ensimmäisen oikeusasteen kantajan tutkintotodistus oli hakemuksen toimittamisen ajankohtana kilpailuilmoituksessa asetetun edellytyksen mukainen, koska tämä edellytyksen mukaisuus osoitettiin vasta jälkikäteen valitusmenettelyn yhteydessä (valituksenalaisen tuomion 56, 57 ja 60-64 kohta).

5) Viides valitusperuste, joka perustuu oikeudellisiin virheisiin siltä osin kuin virkamiestuomioistuin katsoi, että ensimmäisen oikeusasteen kantaja menetti mahdollisuuden tulla otetuksi palvelukseen ja että hänelle on maksettava korvausta (valituksenalaisen tuomion 74 kohta).

Kanne 17.12.2013 — PAN Europe ja Confédération paysanne v. komissio

(Asia T-671/13)

(2014/C 52/77)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bryssel, Belgia) ja Syndicat agricole Confédération paysanne (Bagnole, Ranska) (edustaja: asianajaja B. Kloostra)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan komission 9.10.2013 tekemän päätöksen, jossa komissio jätti tutkimatta

— pyynnön täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tehoaineiden klotianidi, tiametoksaami ja imidaklopridi hyväksymisedellytyksistä sekä kyseisiä tehoaineita sisältävillä kasvisuojeluaineilla käsiteltävien siementen käytön ja myynnin kieltämisestä 24.5.2013 annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 485/2013 (EUVL L 139, s. 12) sisäisestä uudelleentarkastelusta